

1991

საგუგულო
4
03506
N 66 (10459)
ფაჩი 5 კაპ.

კვარტალი

ფუგდინის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

გაზეთი გამოდის 1980 წლის 1 მატილიდან

ბუნება ჩვენი სალოცავია

მბრძანებლურ-ადმინისტრაციულმა რეჟიმმა არა მარტო საზოგადოებრივ ცხოვრებას, ადამიანთა რწმენას და ზნეობას ავნო, არამედ დააჩინა გარემომცველი ბუნება. მძლავრობდა რა მომხმარებლური იმპულსები მავანმა და მავანმა ბუნებრივ რესურსებში დაინახა მეწველი ფური და მაქსიმალური თავხედობით იწყო მისი ექსპლოატაცია საკუთარი კეთილდღეობის უზრუნველსაყოფად. შორს რომ არ წავიდეთ, მარტო ამ სამიოდე წლის წინათ ტრანსკავკასიის რკინიგზის მშენებლობასთან დაკავშირებული ვნებათა დღევა რად ღირს, რომ არა ეროვნული ძალების არნახული ძალისხმევა, შესაძლოა ტექნიკრატთა მათხას თავის სასარგებლოდ გადაეხარა სასწორის პინა. და დღეს ყველანი ვიქნებოდით შემადარწუნებელი ფაქტის მოწმე, თუ როგორ ფეხქვეშ გათელა უნიკალური, პირველყოფილი სიწმინდითა და მშვენივრებით გამოჩენული ქართული ლანშაფტი უტილიტარული უინით წაქვზებული ვაიქართველების უსირცხვი-

ლო მოქმედებამ. ჩვენს ხალხს ათასი ძნელბედობის უამო იმანაც გადაატანინა რომ მიწა ქართული მოქარგული იყო თვალწარმტაცი მთავორებითა და ხეობებით, მდინარეებით და ტყეებით, წყაროებითა და ტბებით, ყოველივე ეს ქვეყნისთვის წარმოადგენდა ფასდაუდებელ სამეურნეო რესურსს, ეკონომიკური სახსარს. ამასთან შეუცვლელი სტრატეგიული მნიშვნელობაც ჰქონდა. ახლა სადი თვალთ შევხედოთ და გავაანალიზოთ, თუ რა პროცესები მიმდინარეობს ჩვენს თვალწინ? განვილიშა აწუღეულებმა შეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის ეგიდით ჩაიგრიადეს, მაგრამ სანაცვლოდ იავარქმნილი ბუნება, ბარბაროსულად გაუვლეფილი რესურსები შეგვრჩა ხელთ. საშინელმა რეჟიმმა ბუნებაში ათასნაირი საშიში ნაღმი ჩადო. მან გარემოს ბევრი ისეთი მტერი გაუჩინა, რაზედაც წინათ ფიქრის კი აღარ შეეძლო ჩვენს წინაპარს. ბუნება დღეს იძულებულია სამკვდრო-საუცოდლო ბრძოლა გაუმართოს ათასნაირ მავ-

ნებლებს, შხამქიმიკატებს, საწარმოო ნარჩენებს, მომწავლელ გამონახობლებს. ვერა და ვერ მოვიგერიეთ თოფით, სხვადასხვა საწამლა-ვასაფუთქებელი მასალით, ხერხითა და ნაჯახით ბუნების დასარბევად ხელაღმართული ბრაკონიერები. გარემოს ხელმყოფთა პარპაშს წერტილი უნდა დავუსვათ, თანამემამულენო წინააღმდეგ შემთხვევაში წელში ვერ გაიმართება ნაწული ჩვენი. თავისუფალ ადამიანს სუფთა პერი და წყალი სჭირდება. დაძაბუნებულ, არაქათ გაცულ ბუნებას არ ძალუძს ეროვნული ენერჯის გაღვივება. რით დავიწყეთ, რა ხერხს მივმართეთ, შეიძლება რომელიმე თქვენგანს ასეთი კითხვა გაუჩნდეს. მიიხედ-მოიხედეთ ირგვლივ და თუკი თქვენს სახლს, საწარმოს, სკოლას, დაწესებულებას, კოოპერატოვს გარს უსუფთაობა აკრავს, არ მოითმინოთ და სასწრაფოდ აღკვეთეთ. ამ სასიცოცხლო მნიშვნელობის პრობლემებისადმი დამოკიდებულებებისა მსმსახურებრივი და წმინდა მოქალაქეობრივი ძალისხმევა ერთმანეთს უნდა გადაეწნას, რომ აღორძინდეს ბუნება ჩვენი.

ჩემი გულისტკივილი

ოსი კაცი ვარ, სიყმაწვილიდან საქართველოში გავრდილი, ჩემთვის, ჩემიანებისათვის ზუგდიდი ყველაზე მშობლიური ქალაქია, სადაც გავატარე მთელი შეგნებული ცხოვრების უდიდესი ნაწილი, სადაც პატივს მემემენ და მათასებენ. მეც ჩემი ფიზიკური შრომით ვემსახურები ზუგდიდის დამშენებებს და წინსვლას. რაოდენ გულსატკეპია, რომ ოსი ექსტრემისტები დაუპირისპირდნენ ქართველობას, უნდათ სემატაბლოს საქართველოდან მოწყვეტა, გაჩაღებულა სისხლისმღვრელი ბრძოლა და იღვრება ქართველთა და ოსთა სისხლი. ამ რამდენიმე ხნის წინათ ოსებმა არაკანონიერად მოწყვეული სესიით აღადგინეს ოსეთის ავტონომიური ოლქი, რითაც

უნდათ ოლქი დარჩეს საქართველოს ტერიტორიაზე, მაგრამ შევიდეს ის რუსეთის ფედერაციის იურისდიქციაში. ჩემი ღრმა რწმენით ეს ცენტრის მიერ მოწყობილი მორიგი უკანონობა და პროვოკაციაა, რომელსაც წინ უნდა აღვუდგეთ. ძმებო ქართველებო, ძმებო ოსებო, დაუყოვნებლივ შევწყვიტოთ ძმთამკველელი ბრძოლა, მივუხსნეთ მოლაპარაკების მაგიდას და მშვიდობიანად გადავწყვიტოთ სადაო საკითხები. დამოუკიდებელ საქართველოს პარლამენტს, პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას მხარი უნდა დაუჭიროთ ამ საკითხის მშვიდობიან და კანონიერ გადაწყვეტაში. მასხარაბა კუმალაგოვი, ქალაქი ზუგდიდი, რუსთაველის ქ. № 145

მოკმათა დასახმარებლად

გრძელდება მიწისძვრით დაზარალებულთათვის კოლექტიური დახმარების გაწევა. ამას წინათ მცენარეთა დაცვის ზუგდიდის სარაიონთაშორისო სადგურის მუშაკებმა ხელფასის დანაშოგიდან დაზარალებული რაიონების დახმარების ფონდში გადაარიცხეს 1000 მგნეთი.

ხალხის გულისტკივა სიყვარულმა გაგვაერთიანოს

ეროვნული გამოფხიზლებას, განახლების სიო თანდათან იკრებს ძალას. თავისუფლებას იღვით გულანთებული ადამიანები საკუთარი რწმენის კარნახით, ფიზიკური და სულიერი ენერჯის დაუშურველად გაღებით ცდილობენ აღორძინონ სოციალურად და ეკონომიკურად დასუსტებული ქვეყანა. თანდათან მრავლდება იმათი რიგები, ვინც არა დიდებისა და პატივის მაძიებლის პოზით ჩაება ეროვნულ საქმეში, არამედ სიკეთის თესვაში უანგაროდ დანარჯვის სურვილით. დროულ კაცს მხარებს ის, რომ პატრიოტული გრძნობით შემართული ახალგაზრდები უწყომანოდ მიეშურებიან უყურადღებოდ მიტოვებული მშობლიური მიწის მოსაფერებლად, ჩამქრათ კერების გახაცოცხლებლად, დაზარებული ქალაქებისა და სოფლების აღსადგენად. ცხოვრებისეულ სიძნელეებთან, წლობით ფესვადგმულ შტამებთან, სტერაოტიპებთან კვიდლში ინასკება

მოკალაქეობრივი შეგნების დერიტა. ამ წინააღმდეგობათა ძლევაში იჭედება მათი სული. ყალიბდება მათი ხასიათი, იკვეთება საზროვნო ორიენტაციები. თავისუფლებისათვის მებრძოლ საქართველოს დრო უმკაცრეს გამოცდას უწყობს. თანდათან საჩინო ხდება, თუ ვინ ვინ არის. თურმე რამდენი ავის მოსურნე, ორგული, ქვეგამხედვარე გეყოლია. ქართველთა ერთი ნაწილი პირად წყენას, შურს, პოლიტიკურ ამბიციებს დაუბრძავებია. ზოგიერთის ავკაცობა იქამდისაც კი მიდის, რომ საქართველოს ინტერესების საზიანო მოქმედებასაც არ თაქილობენ შინ, თუ გარეთ. ახლა მუხანათობის, გაუტანლობის დრო აღარ არის შეილებო. საქართველოს სჭირდება ერთგული, უზავეო მამულიშვილები დადგვეთ ერთმანეთის გვერდით. ურთიერთ სიყვარულითა და შინაგანი ჩიმიტკიცით შევკლებთ ყველა ჭურის მტრის მოგერიებას. **ი. შხანია,** პენსიონერი პედაგოგი.

არ დაგვერღვეს თაობათა კავშირი ეს არსებით საკითხად მესახება

დიდ ამერიკელ მწერალს ფოლკნერს შეეძინა თქრმე: რაში ხედვთ თქვენ ხელოვანის ყველაზე დიდ მიიასო. და ასე უპასუხნია: აღამიანში ადამიანურის გადარჩენაში. ამ ძნელსა და არეულ დროში, როცა უკიდურესობამდია ყოველი ჩვენგანის ნერვეები დაქიმული, ზოგიერთი გულთხრკაცო, თავისი ავსტიყვაობით, შურისა და გესლის ნთხევით კიდევ უფრო ძაბავს ისედაც დამუხტულ ატმოსფეროს. მაჯანი საოცრად გაიწაფა ტრუ ხმების, ჭორების გავრცელებაში. თავისი დემეგოგიური განცხადებებით გუნებას უშხამავს ირგვლივ მყოფთ. ასეთ დროს, როცა ყოველი მხრიდან გვიტევის დეფიციტი, ცრუინფორმაცია, მავანთა უმაღურობა და მტრული გამოხდომები, განსაკუთრებით ფასობს ჭკუადამქარი კაცის ობიექტური განსჯა, დარბაისლური, მიუკერძოებელი სიტყვა, მამულიშვილთა შემართება ჩვენდა საბედნიეროდ, ასეთი ადამიანების ნაკლებობას ჩვენი ქალაქი არ განიცდის. მათი ცხოვრებასეული გამოცდილება, პირთათმენის უნარი და ტრადი-

ციებისადმი ხათუთი დამოკიდებულება სამაგალითოდ უნდა იქცეს ჩვენი ახალგაზრდობისათვის. მავანი დაუფიქრებლად წამოსვრის ხოლმე მკრეხელურ აზრს: წინა თაობის წარმომადგენლებმა არასწორად იცხოვრეს და ბევრი ცოდვაც აწვეთ კისტრზეო. აბსოლუტურად მიუღებელია საკითხის ასე დაყენება. წარსულის შეცდომებისა და დანაშაულობებისათვის ჩვენს შამებსა და ბაბუებს პასუხისმგებლობას ვერ დავაქისრებთ. მანკიერების სათავე ავტორიტარულ, ერთპარტიულ სისტემაში იდო. მან ბევრი უბედურება მოუტანა საზოგადოებას. მაგრამ უნდა შევევძლოს მედლის მეორე მხარის დანახვაც.

ამ სისტემაში ცხოვრობდნენ და ბატონსად იღწოდნენ ათასები, რომელთა მტრებზე დგას ჩვენი დღევანდელიობა, რა თქმა უნდა? ბევრი რამ გადასაკეთებელია: უარსაყოფია, ახლიდან ასაშენებელია, მაგრამ ძველი თაობის დირსეულ წარმომადგენლებს ბატონი უნდა მივავთო, მათი შრომითი ბიოგრაფიიდან კეთილი, რაციონალური მარცვლები ჩვენს სამოქმედო არსენალში უნდა გადმოვიტანოთ. ჩვენ თაობათა კავშირის სიწმინდით უნდა გავძლიერდეთ, სხვაწაირად დემოკრატიულ, თავისუფალ საქართველოს გავაწინებთ. **მ. აღამია,**

ქალაქ ზუგდიდის საკრებულოში არჩეულ დეპუტატთა საყურადღებოდ!
ქალაქ ზუგდიდის საკრებულოს დეპუტატთა პირველი სესია გაიმართება მიმდინარე წლის 6 ივნისს 11 საათზე, პრეფექტურის შენობის სხდომათა დარბაზში.
საარჩევნო კომისია.

„აღაპიანი, საზოგადოება და ბუნება“

უპასუხებელი დროს... უფროს ცხოვრებაში კაცთა მომავალი ნებისმიერი ჩარევის შედეგად, ხელ უფრო მწვავედ ბუნებასა და ადამიანს შორის დამოკიდებულება „ბუნება მბრძანებელია“ — ბრძანებს ვთქვა.

„ადამიანი კი ყოვლისშემძლეა“ — გვარანახვს მე-20 საუკუნე. ბუნებამ უფრო იძია ძალადობისათვის. დედამიწაზე იმბატა მძვინვარე გვალვებმა, დიდმა წყალდიდობებმა, მრისხანე — შეწვევებმა, გამანადგურებელმა ღვარცოფებმა და სხვათა და სხვათა. ამ წერილზე მუშაობისას ერთი წყაბათული ამბავი გამახსენდა. თუ არ ვცდები ეს მოხდა აშერიკის შეერთებულ შტატებში. ხალხით გაქედდნენ თეატრში სპექტაკლი მიმდინარეობდა. უცვრად მთავარი გმირი კულისებიდან სცენაზე შემოიჭრა და დარბაზში მსხდომთ ყვირილთა შუაში, თეატრს ცეცხლი წაგვიდა, აქაურობა დატოვეთ. მსურებლებს მისი სიტყვები როლით გათვალისწინებული რეპლიკა ეგონათ და ემოციები დიდილით გამოხატეს. — მართლა იქნის თეატრი, ახლავე დატოვეთ დარბაზი — გაჰყვიროდა მსახიობი, რაც უფრო შედარად იგი როლში და სასოწარკვეთილი არწმუნებდა ხალხს, თეატრის შენობა ნამდვილად ცეცხლშია გახვეული, მით უფრო მატულობდა დარბაზში სიცხლი.

ბოლოს ცეცხლის ალი პარტერშიც შეიჭრა. შეშინებული და დაბნეული მაყურებლები ახლა კი დარწმუნდნენ, რომ მსახიობი არ „თამაშობდა“, მაგრამ უკვე გვიან იყო.

ეს ამბავი შემთხვევით არ გამხსენებია. დღეს პრესა, რადიო, ტელევიზია თითქმის გამუდმებით საუბრობს ბუნების დაცვის საკითხებზე, ხალხს არ ხელს არც მეცნიერული, არც მოპულარული და პუბლიცისტური ინფორმაცია, თუ რამომხვევია მილიარდობით წლების მანძილზე არსებული ბალანსების დარღვევას, რა მოპყვება

ბუნების უმოწყალოდ განადგურებას, დანაგვიანებასა და გაბინძურებას, მაგრამ ისეთი შთაბეჭდილებაც იქმნება, თითქოს ხალხის საქმიან დიდი ნაწილი — არც ჩვენში და არც საზღვარგარეთ სერიოზულად არ უყურებს ამ სასიცოცხლო საკითხს.

ან არ სჭერათ, ანდა თვალსაჩინოდ არა აქვთ წარმოდგენილი მისალოდნელი კატასტროფის რეალობა, გრანდიოზულობა და საშიშროება.

რისი ბრალია ეს? იქნებ ადამიანებს უსაფუძვლო განგაზაღვრებებით ამდენი მეცნიერული საუბარი, გაფრთხილებები და მოწოდებები? ან იქნებ მკონიჭთ, რაც პრესაში იწერება, რადიო-ტელევიზიით გადმოცემა, ან ის მრავალრიცხოვანი სიმპოზიუმები და თათბირები ქალზე შორეული მომავლის საკითხებს განიხილავენ? ცნებები და გამოთქმები დემოკრატიული აფეთქება, ეკოლოგიური კრიზისი, ენერჯენტული შოშიალიზმი და კოლექტივიზმი გამოთქმავს „ენერჯენტული სიკვდილი“ ამ რიცხოდ წლის წინ გამოჩნდა პრესაში. რა შორეული ჩანდა მაშინ ეს პრეტენზიები, ისინი თითქმის მხოლოდ პროგნოზის სფეროს მიეკუთვნებოდა, მაგრამ ვალდობდა წლები და ცხოვრებას შენედი სწრაფით გავრცობინებდა მათ რეალობას. სულ რაღაც 10-12 წლის მანძილზე თვალნათლივ შევიტყვენით, დავინახეთ და გავანალიზეთ კიდევ მოახლოებული საფრთხე.

ბუნებრივია, იბადება კითხვა — რა მოხდა დროის ასეთ მცირე მონაკვეთში? აქ რამდენიმე საგულისხმო ციფრს მოვიყვებ.

დღეს პლანეტის მოსახლეობა წელიწადში 70 მილიონი კაცი იზრდება. უზარმაზარი რიცხვით შედარებისათვის ვიტყვი, რომ

მეათე საუკუნეში პლანეტაზე მხოლოდ 300 მილიონი ადამიანი ცხოვრობდა, მაგრამ მთავარი კი ის არ არის, რომ პლანეტის მოსახლეობა ყოველწლიურად იზრდება 70 მილიონი კაცი, არამედ ის, რომ გაუძლებელი სწრაფად იზრდება ერთ სულ მოსახლეზე ენერჯის ხარჯი. დღეს ჩვენი პლანეტის თითოეული მოსახლეზე ათწლიურად საშუალოდ 1400 კილოვატსაათი ელექტროენერჯია მოვლი, საუკუნის ბოლოს კი ის რაოდენობა 5200 კილოვატსაათად გაიზრდება.

აქედან გამომდინარე, თუ უინ ადამიანი პირდაპირ იდგა ბუნებასთან და მისი შემოქმედების ძალა ბუნებაზე მსივე ძალდონის ეკვივალენტური იყო, დღეს ადამიანის ურთიმუნებრივობა მართკ ელექტროენერჯის ხარჯზე მატარ გაიზრდა. სუკუნის ბოლოს კი ბუნებაზე ადამიანის შემოქმედება თითქმის ექვსჯერ გადააღებდა.

მინდა გაიხსენოთ, რომ სუეთა ენერჯის, რომელიც არ ანაგვიანებს პირდაპირ მოსახლეობაში მდებარე ელექტროენერჯია წარმოადგენს. მისი ხვედრითი რაოდენობა კი მსოფლიოში გამოიმუშავებული ენერჯის მხოლოდ 15-20 პროცენტია, დანარჩენ ელექტროენერჯიას ორგანული საწვავები იძლევიან.

ამიტომაცაა, რომ თუ ამჟამად მსოფლიოში ყოველწლიურად 10-15 მილიარდი ტონა პირობითი საწვავი იხარჯება საუკუნის ბოლოს მისი ხარჯა 25-30 მილიარდ ტონას მიაღწევს.

რეალური ფაქტია ისიც, რომ დღეს დედამიწის ყოველ მცხოვრებზე წელიწადში მადინსა და მინერალის მოპყვება 30 ტონას აღწევს, რომლის მხოლოდ ორი პროცენტია სასა-

რგებლო, დანარჩენი კი ისევე უარუნდება მიწას, წყალსა და ატმოსფეროს, ხდება ბუნების განუწვევებელი მოწამვლა და დანაგვიანება, ირღვევა ბუნების წონასწორობის შეუცალი კანონი.

მოსახლეობის რაოდენობა ეფემერული სისწრაფით იზრდება, ადამიანის დაუდევრობით კი მიწის რესურსებს დანაკარგმა მსოფლიოში 20 მილიონი კვადრატულ კილომეტრს მიაღწია, იმ დროს, როდესაც დღევანდელი სახანავი ფართობები მხოლოდ 15 მილიონი კვადრატული კილომეტრია, ყოველწლიურად ოკეანეებში ნაკოვების არაღებების ექსპორტის შედეგად 15 მილიონი ტონა ნავთობი იღვრება, რასაც შეიძლება იმ ოკეანის სიკვდილი მოპყვებს, რომელიც მეცნიერთა განგაზიანებით, მომავლში 50 მილიარდი ადამიანი უნდა გამოყვებოს.

„მწა არ ეკუთვნის ადამიანებს, ადამიანები ეკუთვნიან მწას, ყველაფერი რაც შეემთხვევა დედამიწას, შეემთხვევა დედამიწის შეიღებს“. ეს ლაკონური და ნათელი სიტყვი ინდუელთა ტომების უძველეს ბედალს სიტყვის ეკუთვნის.

რა დიდი და მასშტაბური სახელმწიფოებრივი ღონისძიებებიც არ უნდა ჩატაროთ, ვერაფერს ვერ მივაღწევთ, თუ მისაღობებელი საფრთხე არ იგრძნოს და მთელი სიგრძესიგანით გაანალიზა თითოეულმა ადამიანმა.

ადამიანი ბუნების გვირგვინია. რაოდენ ტრაგიკული იქნება, რომ მან განანაგოს, გაბინძუროს და საბოლოოდ, მთლიანად მოსპოს მისი შემქმნელი დედამიწება. ალბათ არსად ისეთი ერთსულფრენება არ მართებს ადამიანებს, როგორც ამ დიადი, კეთილშობილური და სასიცოცხლო პრობლემის გადა-

გრას საქმეში.

უნდა წარმოვიდგინოთ, რომ დედამიწა არის გიგანტური სომალდი, რომლის გემბანზე სუთ მილიარდე მეტი „მგზავრა“, ყოველი მგზავრი ნოვლედი იმ რძოლოს თავისი სომალდის უსაფრთხოებისათვის, რომელც სასიინელი სისწრაფით მფრინავს უსიცოცხლო ზონაში. ადრე უპიკრობდნენ, რომ სიცოცხლის ფორმები აქვე ჩვენი მზის სისტემაშივე არსებობდა. დღევანდელმა ტექნიკამ შეაცრი სინამდვილის წინაშე დავაყენა. უფრო მეტიც, დედამიწის სტრუქტურა და რადიოსტრუქტურა წარმოქმნიან გამოსხივებას, რომლის რადიუსი კოსმოსში აშეამდ სინათლის 20 წელიწადში. ადგენს გონიერი არსებები თუ ისინი მართლა არსებობენ ჩვენი პლანეტადან ამ მანძილზე უნდა დარწმუნდნენ ადამიანის არსებობაზე დედამიწაზე.

თუ კი თვის მართლდებარტურ მოყოლებით ამ ურთიკვლო სიგრძეში, მოთუშეტს გვიართებს დანარჩენის ხელი გავუწოდოთ ერთმანეთს, მით უფრო გვიართებს გვიყვარებს ჩვენი პლანეტა, დემრთის „რეული“, მოწარგნე, რომლის წიაღში შექმნილი სასულიერო და კულტურული ფასეულობანი ნაკლები საოტრება როდია, ვიდრე თვით შეუცნობელი და იდუშლი საწყარო.

დღეს ცხოვრებაში ხელს ხევა, გლობალური პრობლემის წინ შედაყენა ჩვენი დედამიწა, ამ პრობლემებს კი მხოლოდ ადამიანის ნათელი გენია გაააქვარის, ამ გიგანტური ანოცანების მხოლოდ ჭეშმარიტი, კაცთმოყვარეობა შეესაბამს ჭრთებს.

და თუ დღეს ყოველმა ადამიანმა მთელი სიგრძესიგანით არ შეიგნოს თავისი პასუხისმგებლობა დედამიწის მიმართ, თუ ყველაფერი არ გააკეთა მისი მოვლისა და გადარჩენისათვის მას დაღუბა ელის.

მის ზეშაულობას.

ბუნების დაცვის ზეშადიან სარაიონთაშორის კომიტეტის თავმჯდომარე.

არც ისე დიდი ხნის წინათ ზეგრა ჩვენთაგანმა (სპეციალისტების გარდა) არც იცოდა ალბათ რან ნიშნავს ტოქსიკოლოგია. მაგრამ ახლა ეს სიტყვა ყოველ ღვთის ნახივზე გვესმის (ტოქსიკოლოგია მედიცინის დარგია, სწავლობს მხამების წარმოშობას, მათ ქიმიურ შემადგენლობას და მათ საწინააღმდეგო საშუალებებს მოწამვლის დროს).

ტოქსიკოლოგის გაქტიურების ერთ-ერთი მიზეზი კი მოგახსენებთ, ავტომობილიზაციაა.

ჩვენთანვე შექმნილი გარეშო შემოგვიბრუნდა და დავცისვა კონკრეტული კითხვა: მე თუ ავტომობილი — აირჩიე, ადამიანი!

ზეგადიდებმა, სხვათა მწვაგსად უკვე გააცეთეს ეს არჩევანი: დღესათვის ჩვენს ქალაქსა და რაიონში 15 თასზე მეტი ავტომანქანა აღრცეებზე.

სიკეთე კოლოსალური მოქმენ ავტომობილს და ეს ყოველმა ჩვენთაგანმა ჩინებულად იცის, მაგრამ სამწუხარო შედეგებმა რომ ლამის გადაამეტოს სიკეთეს! მართო შარშან ქალაქის და რაიონის გზებზე და მავისტრატებზე რამდენი საგზაოსტრანსპორტო შემთხვევა აღი-

რიცხა, რის შედეგადაც გარდაიცვალა და დაშავდა ასობით ადამიანი.

თუ ახლა სხვა კუთბითაც შევხედავთ ავტომანქანას, სურათი უფრო გამუქდება: გამორიცხა, რის შედეგადაც გარდაიცვალა და დაშავდა ასობით ადამიანი.

თუ ახლა სხვა კუთბითაც შევხედავთ ავტომანქანას, სურათი უფრო გამუქდება: გამო-

ანგარიშებულია, რომ ყოველი 1000 კილომეტრის გავლისას იგი წვავს ადამიანის წლიურ ნორმა ენგბადს: მოძრაი ავტომანქანა წლიურად გამოყოფს ერთ ტონამდე ნახშირბადს, 0,2 მილიონ ტონა ნახშირწყალბადს და 0,2 მილიონ ტონა აზოტის ფანჯეულებს. ამას დაუმატებთ სოფრუების ცვეთის შედეგად თითოეული ავტომანქანის მიერ ყოველწლიურად გამოყოფილი 10 კილოგრამამდე მტვერი და ადგილო წარმონაღვენი, რა ნივთიერებებით შეზავებულ ჰაერს ვსუნთქავთ.

ზემოთ განმარტეთ, რომ ტოქსიკოლოგია ხამედიცინო დარგია და მისი დაცვა შედეცინის მუშაების ვალია, ეს ასეცაა, მაგრამ მათთან ერთად ეს საერთი ბუნების დაცვის და შინაგან საქმეთა ორგანობსაც მიანდეს და არც აჩნს გასაყ-

ირი. როგორც ვთქვით, ავტომანქანების რაოდენობრივმა ზრდამ შიდაწვის ძრავების გამოწვევით რაოდენობაც გაზარდა, რაც თავის მხრივ, ლითონურ ნაწილაკებთან ერთად, მფლობელების დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მფლობელების დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მანინც დამინც მონდომება არ ეტყობათ. მეტიც, ისეთი შთაბეჭდილებაც კი რჩება, თითქოს „ამდელს ცერცვი“ შეაყარესო. თუ ავტომანქანების ინდივიდუალური მფლობელ ასე თუ ისე თავის სინდისსა და ნებაზე მიშვებულ, ამასვე ხომ ვერ ვიტყვით სახელმწიფო ავტომანქანებზე — მათ ხომ შიდაგალი მავნეობები უკვე მოთავარი მექანიკოსო, გარაყის გამგეო, მოძრაობის უსაფრთხოების ინჟინერიო, სახელწინოს უფროსო და სხვა, მაგრამ როგორც სჩანს, ეს სამსახურები, სხვა უფრო სერიოზული საქმეებით არიან დაკავებული და აბა, სად სიკალიათ ეკოლოგისათვის, საქმისაღმი ასეთი დამოკიდებულება ცხადია მიშვებულულ ჰაერს მანინც ვერ გაასუფთავებს და მოსალოდნელ საფრთხეს თავიდან ვერ აგვიკლებს, მით უმეტეს, რომ როგორც სტატისტიკა გვიჩვენებს, მფლობარეობა დღითიდღე მძიმდება უარესდება.

როგორც ჩანს, ბუნების დაცვის ზეშადიან სარაიონთაშორის კომიტეტის ატმოსფეროს დაცვა უფროსი ინჟინერი.

შეამოწმეთ თქვენი მანქანა

მძღოლებს დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მძღოლებს დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მძღოლებს დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მძღოლებს დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

მძღოლებს დაჯარიმება, მაგრამ განაჯარიმები უშველის საქმეს, თუ თვითჯარიმის გადამბდელის თვითშეგნება არ ამოღდა?

ამით ის გვიანდა ვთქვათ, რომ თუ ავტომოყვარულთა და მძღოლთა თანადგობა და ძალისხმევა არ გვექნა ამ საქმეში, მართო ჩვენი შეშაყები და ავტომანქანების პირობების ვერ გადაწყვეტენ, მით უფრო, რომ ბევრი გვაქვს ხელშემშლელი მიზეზი, კერძოდ: არსებული მუხების გამტარუნარიანობა, უწყებების და წარმომებების ერთ წირტილი (ქალაქის ცენტრში) თავმოყრა, რაც ტრანსპორტის ინტენსიურ მოძრაობას იწვევს, შექნილების სისწირე, ხალაც საშუალოდ 20-30 წამით უხდება დგომა ძრავაროულ ავტომანქანებს (ამ დროს ხომ ყველაზე დიდი რაოდენობით გამოყოფა მავნე აირები), გზის სავალი ნაწილის უფარვისობა.

მაგრამ ყველაზე საწუხარი მანინც ეს არის, რომ როგორც სტრანსპორტო მეურნეობის ხელმძღვანელებს, ისე ავტომანქანის ინდივიდუალური მფლობელებს

სიყვარულითა და მოწიწებით

ქ. ზუგდიდის №14 საშუალო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგებს ღრმად აქვთ შეგნებული ის დიდი პასუხისმგებლობა, რომელიც მათ აკისრიათ — აღუზარდონ თავისუფალ საქართველოს ღირსეული მამულიშვილები.

შინაარსიანი და მრავალფეროვანი ამ საგნის მასწავლებელთა მეთოდოლოგიისათვის მიერ გაწეული მუშაობა, რომელსაც ხელმძღვანელობს გამოცდილი და დავალობილი პედაგოგი ნ. კვარაცხელია. ასეთივე საინტერესოა შესაბამისი საგნობრივი წრეების ქართული ენისა და ლიტერატურის, მხატვრული კითხვის ქართული ენის სწავნიდან დღევანდელი საგნობრივი მუშაობა. (ხელმძღვანელი პედაგოგები ბ. შონია, ნ. კვარაცხელია).

21 წლის ამ წრეების მონაწილეობით ჩატარდა ლიტერატურული საღამო, მიმდინაობდა აქავე დაბადების 150-ე წლისთავსადმი, ლამაზი ყვავილების გვირგვინიდან გადმოწყურ-

ებდა დარბაზს აქავე ჯღარა ხანე. გაისმა ტკილი სიმღერა „სულიკო“. საღამო მიმდინაობდა მეათე (ბ) კლასის მოსწავლეებს, ქართული ენისა და ლიტერატურის რესპუბლიკური ოლმპიადის მონაწილეებს თეა ხარხილავასა და თეა ხასიაის მიერ. ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე მოსვენებით გამოვიდნენ მე-11 (ა) კლასის მოსწავლე ფ. ბეზია, მეათე (ა) კლასის მოსწავლე ო. როგავა. პოეტის ცხოვრების ეპიზოდებზე ისაუბრეს მე-8 (ა) კლასის მოსწავლეებმა თ. ჩუხუაძე, ბ. ლატარიაძე.

მხატვრულ-მუსიკალური კომპოზიცია „ჩინგური“ — სართულია, სიმები ჩვენ ვართ ყველაო“ წარმოადგინეს მხატვრული წრისა და ქართული ენის სწავნიდან დღევანდელი საგნობრივი მუშაობის წარმომადგენლებმა წაიკითხეს პოეტის ლექსები და მის ლექსებზე შექმნილი სიმღერები. წარმოადგინო იქნა ინსცენირებები. შემდეგი ნაწარმოებებიდან: „თო-

რნივე ერისთავი“, „პატარა კახი“, „ბაში-აჩუკი“. უფროსი კლასელების მოსწავლეებს არც პატარები დარჩნენ ვალში. მეორე კლასის მოსწავლეებმა თ. შონიამ, თ. შელიამ, გ. ხუნჯაურამ განასახიერეს იგავ-არაკი (თარგმანი) „მგელი და კრავი“. დამსწრე საზოგადოებას საკუთარი ლექსები გააცნეს თ. ხასიაი და თ. შამუგიაშვილი.

„მსურს ჩქარა ვნახო ჩემი ს. მშობლოს ბედნიერება, რათა ვიმღერო სიმღერა ვაზაფხულისა“ — ამბობდა პოეტი და გულდაწყვეტილი დასძინდა. — „გარნა მე მხოლოდ „იმ ფერხულში“ არა მაქვს წილი“. მართალია, იგი იერ მოეწრო „იმ ფერხულში“, რომელსაც თავისუფლებისათვის ბრძოლა ჰქვია, მაგრამ გვჯერა, რომ მგონის სული, ამასთანავე სამშობლოს ყველა მოჭირახსულის სული გაიხარებს იმ დღეს, როცა საქართველო საბოლოოდ თავსუფალი იქნება.

ბ. შურდულია, ლიტერატორის მოადგილე სასწავლო მუშაობის დარგში.

მძიმეა შედეგები მუშაობის. განსაკუთრებით დღეს, როდესაც უპირის სამშობლოს, უპირის ყველა სფეროში და განსაკუთრებით ადამიანის მონასხურების საქმეში, ყველას უპირის და ამ ორომტრიალში, ამ აზრთა ჭიდილში და წინააღმდეგობათა გამომწვევ ვითა-

მისი მძიმეა შედეგები მუშაობის. განსაკუთრებით დღეს, როდესაც უპირის სამშობლოს, უპირის ყველა სფეროში და განსაკუთრებით ადამიანის მონასხურების საქმეში, ყველას უპირის და ამ ორომტრიალში, ამ აზრთა ჭიდილში და წინააღმდეგობათა გამომწვევ ვითა-

პითხოვთ საგოგადოებას ყურადღებას!

რბაში ყველას ავიწყდება რომ ექიმი პირველ რიგში ადამიანია, ყველაზე მუშაობის პროფესიით, რომელსაც გააჩნია ოჯახი, მყავს ახლომდებობი, საყვარელი ადამიანები... და არ შეიძლება არ ავტებოთ დღეს განგაში იმის გამო, რომ ექიმი მრავალგზის შეურაცხყოფილი და ხელყოფილია. დღეს, როდესაც ვცდილობთ შევქმნათ სამართლებრივი სახელმწიფო არ უნდა ხდებოდეს ნებისმიერი ადამიანის, პიროვნების ხელყოფა. განსაკუთრებით კი იმ ადამიანებისა, რომელნიც სხვისი ჯანმრთელობის შენარჩუნებისა და აღდგენის საქმეს პირადი ჯანმრთელობის ნაწილის გაღებათ აღწევენ. ნურავინ გავვიგებს ისე, რომ ექიმებს გვიწად თვიდან ავიცლოთ დამსახურებული საყვარელი. თუ სასჯელი არამც და არამც.

ჩვენ წინააღმდეგი ვართ პირადი ანგარიშსწორებისა. თუ ადამიანს იცავს კანონი და სისკანონი, რატომ არ უნდა გრძელდებოდეს ეს მდგომარეობა მუშაობის მიმართ? დე, დასასჯელი დაიასჯოს. მაგრამ დაიასჯოს სამართლიანად, დამსახურებულად, ყოველგვარი დაუმსახურებელი ფიზიკური, თუ სიტყვიერი შეურაცხყოფა უნდა ისჯებოდეს კანონით. დღეს კი ჩვენი დამცველი და განმკითხა-

შეიძლება მოჰყვეს ამას, ადვილი წარმოსადგენია. ექიმებს გაფიცვის უფლება არა გვაქვს. ამიტომაც გვიწად პრესის საშუალებით მოგაწვდინოთ ჩვენი ხმა. ისმინეთ ექიმთა დადანი: უდანაშაულო ექიმებს სუ გასწირავთ, ნუ დაუპირგავთ მთაქართუ მუშაობის ინტერესს, ექიმმა უნდა იბრძოდეს ბოლომდე ადამიანის სიცოცხლს სათვის, მისი გადარჩენისათვის, თუ არსებობს გადარჩენის თუნდაც უმნიშვნელო იმედი, ნუ დაუპირგავთ იმ ავადმყოფებს, რომლებსაც ეს უმნიშვნელო იმედი გადარჩენისათვის, გადარჩენის შანსს და ექიმს სუ წავართმევთ მსაძლბლობას გააკეთოს მაქსიმალურად ყველაფერი ავადმყოფის საყვარელად. დგახათ მხოლოდ დასასჯელი. არ გვიწად ჩვენი ხმა იყოს „ხმა წლადღებლისა უდალნოსა შინა“, რამეთუ დღესდღეობით ჩვენი მფარველი და გამკითხავი მხოლოდ მალაი დმერთია. ამიტომაც გომოგაქვს საზოგადოების სამსჯიროზე ჩვენი მოთხოვნის მართებულობა.

ნ. ზვიბია, ზუგდიდის რაიონის ექიმთა ასოციაციის პირველადი ორგანიზაციის თავმჯდომარე.

რედაქტორის მოადგილე ზ. ცხონია.

ზუგდიდის ტანტარული სტადიონი
საქართველოს ეროვნული 1991 წლის
საბაზაზუსულო ჩიპვიონატი
 (უმადლესი ჯგუფი)
14 ივნისი
 „ამირანი“ ოჩამჩირა — „იბერი“ თბილისი.
 დასაწყისი 18 საათზე.
17 ივნისი
 „ამირანი“ ოჩამჩირა — „მზური“ გალი
 დასაწყისი 18 საათზე.
 შესასვლელი ბილეთები გაიყიდება 13, 14, 16, 17 ივნისს სტადიონის საღაროებში დილის 10 საათიდან.

კოოპერატიული ავტოსკოლა
„მესაქე“

კოოპერატიული ავტოსკოლა „მესაქე“ იღებს მსურველებს, რომელთაც სურთ დაეუფლონ მსუბუქი ავტომანქანის მართვას. თეორიული მეცადინეობა მოეწყობა, როგორც დღის, ასევე საღამოს საათებში. მეცადინეობის ხანგრძლივობა 1,5 თვე. პრაქტიკული სწავლება მოეწყობა მსმენელთათვის სასურველ დროს, ამასთანავე პრაქტიკული სწავლების დროს მძღოლ-ინსტრუქტორი მსმენელს მიაკითხავს მის მიერ მოთხოვნილ მისამართზე (ზინაზე ან სამსახურში).

თქვენ მოგემსახურებათ მაღალკვალიფიცირებული პედაგოგები და მძღოლ-ინსტრუქტორები მსუბუქი მარკის ავტომობილებით.

ავტოსკოლაში მიიღებიან ქ. ზუგდიდის, ზუგდიდის რაიონის, წაღუნის, ჩხოროწყუს, მესტიის რაიონების მცხოვრებლები.

ავტოსკოლაში შესვლის მსურველებმა უნდა წარმოადგინონ სამედიცინო ცნობა („ფსიქო“) დასამი ცალი სურათი 8X4, საბუთები მიიღება 10 საათიდან 16 საათამდე. შაბათ-კვირის გარდა ყოველდღეს.

სწავლის ქირის გადახდა შეიძლება, როგორც წინაგარისზე, ასევე გადაარცხვით.

დაწვრილებითი ცნობებისათვის მიმართეთ შემდეგ მისამართით: ქ. ზუგდიდი, სოხუმის ქ. №2. პოლიტექნიკური ტექნიკუმის შენობა, პირველი სართული, ოთახი №3.

ავტოსკოლა „მესაქე“.

შეიღებ: რუსუდანი, ანდრო, ირაკლი ყალიჩაიანი, სიძე გია ხასია შეიღებულები რუსუდანი ალექსანდრე, რძლები ნანა მიქაია, ლია ესაია, მისიშვილი ეკა თოფურია იუწყებიან ვილდა ივანეს ასულ თოფურია-ყალიჩაიანს გარდაცვალებას. პანაშვიდი 5, 6, 7 ივნისს. დაკრძალვა 8 ივნისს ქ. ზუგდიდში, გამოსვენება კოლხეთის (ყოფილი ლენინის) ქ. 78.

შემსახველი ბანკის ზუგდიდის განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძობენ ფლორა თორქიას მამის **თარაზ თორქიას** გარდაცვალებას. გამო. მინია და სვერი ქიქოიაიები ოჯახით იუწყებიან **ოთარ შალვას ძე ჩილაჩავას** გარდაცვალებას და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.

პანაშვიდი 4, 5 ივნისს. გაიშენება 6 ივნისს 3 საათზე. დილის მსივი, შეეჭვებ გვარტალი, მეტუთე კობუსი, ბინა 39-დან.

ღედა ლუსია; მამა ლულუნი, დედა: ითერი, ნარგისა, ახა, ძმები: გიგლი, რემიკო, ჯამბული, გელა სხულუხიები, რძლები: მაკდანა, ირინა, სიძეები: გივი ურუშაძე, მირდიკო ბენდელაია, ავთო ფხალაძე, დის-შვილები: დარიკო, რიტა, ფიქრია, ემა, თეა ბენდელაიები, ეკა ნათია, მიშეკო ურუშაძეები, მაია, მადონა ფხალაძეები. მძისშვილები: შაბა, პაპუნა, ოქსანა, კარინა სხულუხიები. ბიძები: ტარასი ჭიქია, კაკო რევაზი, ბორისი, ვალერი ჭიქონიები. მამიდები: ქუტუნა, დინარა სხულუხიები. ბიცოლები: ეულიკა, ნატო, ლიანა, ლეიზა, მინა. დედაშვილი კაკო მისურაძე. ბიძაშვილები: მამიდაშვილები იუწყებიან **სულიკო (გონერი) ლულუნის ძე სხულუხის** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 5, 6, 7 ივნისს. დაკრძალვა 8 ივნისს სოფ. კახათში.

ინეზა და ომეზი პაპასჭირები შეიღებთ ჯანო და მკათი იუწყებიან სიძის **ურა (ბუხუტი) აბაკოს ძე ლურჯაიას** გარდაცვალებას.

ღედა გრაფი. მეუღლე ლატერა ჯოჯუა, შვილები მზია, ლევანი, რალო ნანა ტორტაძე, სიძე ვახტანგ ტყეშელაშვილი, შვილიშვილები: სოთიკო, უჩა ტყეშელაშვილი, და ნორა, ძმები გვანჯი, ლონგი, რძლები ანელია, შერი. სიძე გვანჯი ქობალია, მძისშვილები იკა, მერაბი, კახა, დის-შვილები ზოია, თაველი, ავთანდილ ქობალიები, დედა შარო, დედაშვილი გუბუბა სვირცხიანი, ბიძაშვილები ინელი, ბიჭი, დემურ ფარცვანიები, მზახლები, ლინა, ხუტა ტყეშელაშვილი, ახმალომ ტორტაძე იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა **ბეტრე ისიდორე ძე ფარცვანი.** პანაშვიდი 4, 5 ივნისს. გაიშენება 6 ივნისს 3 საათზე. დილის მსივი, შეეჭვებ გვარტალი, მეტუთე კობუსი, ბინა 39-დან.

ღედა ბაბუცა, და ინეზა, ძმები: რაული, დავითი, იური, ვახტანგი ჩილაჩაიანი, რძლები ია, ახა, მარინა, სიძე ყორა ურიდია, მძისშვილები რაული, თემური, გია, მაია, შალვა, მამუკა, ჩილაჩაიანი, დეიდები კლარა, ნინა, თამარი, რაისა, ბიძა გრიგოლ სახელაშვილი, ბიძაშვილები, დედაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან **ოთარ შალვას ძე ჩილაჩავას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 4 ივნისს. დაკრძალვა 6 ივნისს კითაწყარის სასაფლაოზე. გამოსვენება აბასთუმნიდან 4 საათზე.

მეუღლე თინიკო, შვილი მამუკა, დედა ცვარია, ძმები: ბიჭო, ნოდარი, გიგლა ლურჯაიანი, ცოლისდა ნათიკო, ცოლისძმა ომეზი პაპასჭირები, რძლები: გული, ლალი, ინეზა, სიძეები: ლულუნი, ფიფია, გული ჩანგალია, იმუური გულორდავა, დისშვილები: მარინა, თამაზი ფიფიები, მძისშვილები: მადონა, ხათუნა, ლაშა, მთავარისა, ლია, მანუჩარ ლურჯაიანი, ცოლისდიშვილი აკა ჩანგალია, ცოლისძის-შვილები: ჯანო, მკა პაპასჭირები, დედაშვილები, მამიდაშვილები, ბიძაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან **ბუხუტი (ურა) აბაკოს ძე ლურჯაიას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 5, 6, 7 ივნისს. დაკრძალვა 8 ივნისს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, თაბუკაშვილის 1-ლი შესახვევი 5-დან (ყოფილი მარკის ქუჩა).

ღედა ლობო, მეუღლე ნენუ, შვილები: ლია, ვიტალი, ფრიდონი, დავითი, გიორგი, შვილიშვილები: ნათია, მერაბი, დედა: თაქია, ვალია, ლუშა, ძაბული, ლუნი, მკა ტიხონი, რძლები: ლალი, თინა ელისო, სიძეები: ეუკოლი კოდუა, ბორია ტურავა, ალიკო კვიციანი, ზურაბ ცაავა, სიდდერი ნინა, სიმამრი ჯოჯი, ცოლისძმები გურამი, თემური, ელემი, ემელიანე ქარიები, მძისშვილები: ელგუჯა, დინა, დისშვილები: ვალდეკი, ვალერი, ნანი, ხათუნა, ნინა, მზახლები ლუბა, გიგლა ცაავები, ბიძაშვილები, დედაშვილები, მამიდაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან **შოთა გულუას ძე კითანავას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 6, 7 ივნისს. დაკრძალვა 8 ივნისს სოფელ აბასთუმნიში.

მეუღლე შალვა, შვილები: იგორი, მარინა, მკა ბუხუტი ჩარკვიანი, შული ანია კიტია, მახლები: ბოლიკარტე, შოთა ლურჯაიანი, რძლები, ლუკია, აგული, ლიანა, დალი, დისშვილები: თინიკო, ცუცა, ქსენია, მახლიშვილები, მუღიშვილები, ბიძაშვილები და ახლო ნათესავები იუწყებიან **შეთა (ფუშუ) თომას ასულ ჩარკვიანი-ლურჯაიას** გარდაცვალებას. პანაშვიდი 5, 6, 7 ივნისს, დაკრძალვა 8 ივნისს. გამოსვენება ზუგდიდი, ერგვისი ქუჩა 72